

(המשך מעמוד 9)

בה נוספת, כי קרן ילדינו נמצאת דווקא כאן. קרן ילדינו, ארגון "פרטי", שהוקם בא פן רשמי, למלחמה במיסיון, והמחלקה לתפקידים מיוחדים במשרד הדתות — זהו בדיוק אותו המוסד, עם אותו התקציב ו־ אותו צוות עובדים.

מר אליהו וזרן, מנהל המחלקה לתפקידים מיוחדים במשרד הדתות, ומר אליהו וזרן, הבוס של קרן ילדינו — זה אותו איש. כלומר: משרד הדתות, שהוא משרד ממשלתי שמתפקידו להיות אובייקטיבי לגבי כל הדתות במדינה, מנהל מלחמה במיסיון של הדת הנוצרית, הדת המוכרת במדינה.

הייתי צריך לחוות זאת מראש. הרי שר הדתות, מר זרן ורפהטיג, הוא מיסד קרן ילדינו, והוא מתגאה על כך.

★ ★ ★

קומנדו מוד קומנדו

מר לנדאו אינו שר. הוא רק סקיד במשרד הדתות, וכמובן פעיל בקרן ילדינו. מר לנדאו מוביל אותי במועדון קרן ילדינו, הנמצא בשכונת העוני הירושלמית מוסררה. בנאחה הוא מראה לי את חדרי הלימוד הנאים, את חדרי האוכל והסנדאות, המצויידת להפליא. בנאחה הוא מספר לי, שיופייים באים לכאן 450 ילדי העוני, וש־ אילולא המועדון, היו הם נידונים לבילוי זמנם ברחוב, או בדירותיהם הגרועות. בהסתייגותי מכלי בילדים, המחכים לפתיחת המועדון, קבעתי בהנאה סוף־סוף אני נפגש עם פעילות קונסטרוקטיבית למען הילדים האומללים של שכונה זו.

לדאבוני נזופתי בהערכת. כי הכונה כלל אינה למען ילדי שכונת העוני. בזה משכנע אותי מר לנדאו, המצביע לעבר מזרד וזרז ב־ ומספר:

"זה נגדם עושים כל זה. אתה רואה את השער הירוק? זהו המיסיון הפיני. אתה יודעת?"

ודאי שאני יודע. הרי את השער הירוק הוה התקיפו ב־3 בינואר אנשי "הקומנדו השחור", תלמידי הישיבה. בחלונות אלה עפו אבנים, שניכצו את כל השמשות, ב־ טרם הגיעה המשטרה. אחרי ניפוץ השמשות עברו הפורעים לרחוב השקט, בו נמצאת חנות המוכרת את ספרי הברית החדשה. שברו את חלון־הראווה, וזרקו את כל הספרים מהחנות לרחוב. לא שרפו את ה־ ספרים (דוגמת פראי־אדם אחרים, הקומנדו החום של נושאי צלבי־הקרס), רק מכיוון שלא הספיקו.

"המיסיון הפיני" גם הוא אינו אלא בית־ ספר, המנהל על־פי אותם העקרונות כמו הצרפתי, אף שהדת כאן אינה קתולית, אלא לותרנית. אין הבדל עקרוני בין בתי־הספר הספר הזרים במדינה.

★ ★ ★

ניצחון מזהיר

לא מוכרחים כאכנים. אפשר גם בשיטה אחרת, לא פחות יעילה, בדרך של "הסבר מהו".

או פועלת השלישייה המדינית: משרדי הדתות, החינוך והסעד.

חלוקת התפקידים היא כדלקמן:

משרד הדתות הוא העומד בראש הפעולה והמארגן אותה.

משרד החינוך מכין רשימות הוריי הילדים, השולחים את ילדיהם לבתי־ספר הנקראים "של המיסיון".

משרד הסעד שולח את הכתבות ללשכות הסעד, ואלה שולחים את פקדיהם לכתבות המוכנות, לבירור המניעים לשליחת הילדים לבתי הספר האלה. תפקיד הפקיד, בהודעתו זו, הוא להציע להוציא את הילד מבית־הספר, על־מנת למנוע אינעימיות. למשל: במקום העבודה יכול להיחדע שהילד יהודי הטוב שלח את ילדו לגוי. לעתים קרובות זה משפיע, במיוחד במקרים שהורים מועסקים במפעלים ממשלתיים, הסתדרותיים או עירוניים. במקרה של סירוב מצד ההורים, מועבר דו"ח על־כך למשרד הדתות. שם נרשמת משפחה זו ברשימתם של אלה, אשר הטיפול בהם מיוחד.

אולם הרשימה היא זמנית. עד שיתקבל החוק נגד המיסיון, אותו מכינים במשרד הדתות, ולבסוף הוא יתקבל. הרי כל הרעש סביב בעיית פעילות המיסיון, שהתעורר בי זמן האחרון, אינו אלא הכשרת הקרקע ל־ שם חקיקת חוק זה.

עם קבלתו, תוכל הדמוקרטיה הישראלית לרשום כישלון נוסף בחשבון חופש הפרט. אך למשרד הדתות (ולמנהלי המפלגה שהיא בעלת המשרד) יהיה זה נצחון מזהיר נוסף.

בחורף
אוב
יחזק

בערב סגריר וקר... כשרוח נושבת בחוף... הלב עורג אל קצת חמימות. אם אתה בחברה אינטימית או שקוע בקריאת ספר טוב, מזוג לידידיך ולעצמך כוס גדוזה ממשקאות כרמל מזרחי יחד עם ויזה. חמם את לבך בגיממה עמוקה של משקה תוסס, ארוך ומרגיע.

ארבעה מרשמים קצרים לערבי חורף ארוכים:

1. שתי מנות לורד אוף כרמל ברנדי עם גינג'ר אייל ויזה וקצת לימון.
2. כרבע הכוס ורמוט זכרון מתוק או יבש (דריי), קלאב סודה ויזה מלוא הכוס.
3. ג'ין של כרמל מזרחי עם קוינטוניק של ויזה. ערבב והגש בכוס גבוהה.
4. מנה כפולה של לורד אוף כרמל ברנדי ומלוא הכוס קלאב סודה של ויזה.

כרמל מזרחי יחד עם ויזה

גורדון בינסון אילון/טל אריאלי

שבוע אחרון לקבלת כריכות "העולם הזה"

במשרדי "העולם הזה", תל־אביב, גליקסון 8 (עלייד כיכר דינוגוף) מתקבלים לכריכה כרכי 1962 (וגם כרכי שנים קודמות) רק עוד השבוע. מחיר הכריכה הוא 6.— ל"י הכרך (כולל משלוח בדאר, למעוניינים בכך), ואפשר לרכוש גליונות חסרים במחיר 75 אגורה הגליון. שעות קבלת הכרכים: יום ראשון ורביעי בשבוע בין השעות שש עד שמונה אחר הצהריים.